

جامعه (جا.ش)

جامعه (جا.ش) گروه (های) انسانی است مشروط بر این که، دارای **تعامل انسانی پایدار** باشند. این تعامل حتماً تعامل فرهنگ ساختی و احیاناً منجر به تعامل علم ساختی هم هست.

□ بنابراین، یک عده مهاجر یا پناهنده که مثلاً در یک اردوگاه، چند ماه گرد هم آمده اند اگر چه بسیار باشند، جامعه نیستند. زیرا شرط تعامل پایدار و تعامل فرهنگ ساختی را ندارد.

□ مقوم جامعه **نیاز انسان ها به همدیگر** است. مدنی الطبع بودن انسان را همین مقوم دربر می گیرد. زیرا طبع مدنی نیاز به همجواری و تعامل و گریز از تنهایی را موجب می شود و تحت مقوله نیاز و قابل تقلیل به آن است.

□ در یک جامعه علل و عوامل بسیاری درهم می تند و پدیده اجتماعی را موجب می شود. مطالعه پدیده ی اجتماعی بسیار دشوار است.

□ جامعه شناس کسی است که پدیده های گذشته، حال و آینده را بطور علمی رصد کرده و توضیح می دهد.

□ بهترین جامعه ها، امت است.

□ جامعه دارای حقیقت و تشخیص هستی شناختی است. مقوم وجودی جامعه، ماهیت رقیقه ای است که در پرتوی تعاملات اجتماعی و فرهنگ ساختی بوجود می آید. ماهیت رقیقه ی هر جامعه با جامعه دیگر می تواند

متفاوت باشد. این ماهیت رقیقه برآیند و معدل ماهیات آحاد و بویژه قشر
تاثیر گذار آن جامعه است (الناس علی دین ملوکهم)

❑ هر جامعه ای امت نیست اما هر امتی جامعه است. نگا کنید: امت